

Vargträsk har en given plats i Mikael's liv och leverne

Han är en av de yngsta och sista, förlåt; senaste, som växt upp i Vargträsk.

– Både bra och raka motsatsen, säger Mikael Edlund som sedan många år tillbaka huserar i Hössjö några mil väster om Umeå där han tillsammans med hustrun Inger driver ett stort jordbruk.

– Men den här sommaren blev inte som jag tänkt, jag har varit konvalescent sedan mitten av juni.

Vi tar Mikael's trista öde först, det som inneburit att han tvingats köra på låga varv under gångna sommar.

Mikael och hustrun var ute och körde med bilen för att se hur de nysådda åkrarna klarat ett störtregn.

– Jag körde inte mer än 30, 40 då jag plötsligt tuppade av och åkte ner i diket, berättar Mikael. Det visade sig att orsaken bakom svimningen är att han dras med cavernom, ett missbildat blodkärl som vuxit och hamnat i kläm.

– Det är tydligen väldigt vanligt, men i de flesta fall ligger kärlet stilla utan problem. För mig hade det dock vuxit och ställde till det.

Efter olyckan har Mikael inte haft något problem med blodkärlet, men...

– Kruket var att jag fick en spricka i en ryggradskota på grund av avåknningen, något som ska självläka och efter att jag gått i stödkorsett måste jag nu träna upp ryggmuskulerna igen, säger Mikael som efter dikesbesöket den 18 juni alltså har fått tagit det mycket lugnt och det mestadels på hemmaplan.

TUFFT DAGSPENDLANDE

Mikael Edlund växte upp som näst yngst i Harry och Elsy Edlund's barnaskara på sju och därmed kan vi fastslå att Mikael är den nästa yngsta personen som vuxit upp i Vargträsk fram till dags dato där endast lillebror Anders kommit efter.

– Så är det och det var ju både och med att växa upp i en så liten by, menar Mikael och på frågan om plus respektive minus svarar han rätt kvickt:

– Det negativa var att jag ofta var ensam, hade närmast kompis i Skarda (Mats Gustafsson) dryga milen hemifrån dit jag fick cykla. På plussidan var att jag kunde göra saker som många andra inte var i närheten av, säger han och syftar bland annat på att han redan i tidiga tonåren vintertid körde bil på en upplogad bana ute på sjöisen.

– Summa summarum var det hur som helst en bra uppväxt i Vargträsk, den har format mig till den jag är och det blev väl rätt hyfsat.

De fem första skolåren tillbringade Mikael i Västra Örträsk, men sen slogs den skolan igen varför han gick årskurs sex på östra sidan av sjön Örträsket.

– Högstadiet gick jag i Lycksele, pendlade med buss varje dag där jag åkte 06.40 på morgonen och var hemma halv sex ungefär, minns Mikael, funderar och tillägger:

– De långa dagarna gynnade inte direkt skolgången om jag säger så och det här var en rätt jobbig period i mitt liv, säger Mikael som efter grundskolan tog ett sabbatsår och då hjälpte till på föräldrarnas jordbruk hemma i Vargträsk.

INGER PÅ FORSLUNDA

Jordbruk låg honom logiskt nära till hands och gymnasiet tillbringades därför på lantbruksskolan Forslunda just utanför Umeå.

– Det var bra, där fick jag lära mig oerhört mycket, menar Mikael som där på skolan dessutom träffade blivande hustrun Inger från Hössjö.

– Min tanke hade tidigare varit att ta över gården i Vargträsk, men Inger hade inga som helst planer på att flytta från Hössjö och som blivande bonde kunde jag enkelt konstatera att förutsättningarna för ett jordbruk var mycket bättre i Hössjö än i Vargträsk. I Vargträsk skulle

man med långa transporter ha fått hålla till i flera byar medan Hössjö sedan gammalt är en riktig stor och genuin jordbruksby.

Mikael och Inger köpte och flyttade in i en enplansvilla i Hössjö 1986 och det som granne till svärföräldrarna.

– Det var redan då utstakat att vi i framtiden skulle ta över deras jordbruk, det var rätt skönt att ha den planen klar för sig även om den låg en bra bit fram i tiden.

Spolar vi sen fram bandet så tog Inger över föräldrarnas fastighet 1998 i vilken Mikael kom in på heltid 2003.

– Dessförinnan jobbade jag som maskinförare på Volvo Lastvagnar inne i Umeå i 13 år, de tre sista åren var jag dock tjänstledig under somrarna och jobbade då med och på gården.

Familjen Edlunds jordbruk är i dag rejält stort.

– Det har blivit så, vi stod vid något av ett vägskäl innan vi byggde nytt och stort 2011, det var antingen att sluta eller satsa som gällde, vi valde det sistnämnda och det mycket för att dottern är så otroligt intresserad av detta.

LEVER MED ÅRSTIDERNA

Inger och Mikael är i dag ensamma mjölkbönder i Hössjö med en besättning som pendlar mellan 50 och 60 mjölkkor.

– Pappa hade hemma i Vargträsk mellan 18 och 20 om jag minns rätt.

I Hössjö det finns också en bonde med köttdjur.

– Sen blir det fler och fler hästar i byn för varje år.

Edlunds verksamhet har tre heltidsarbetare – Inger, Mikael och anställda dottern Emelie – plus en avbytare som rycker in fyra, fem dagar i månaden.

Plus och minus med att vara egenföretagare med en jordbruksfastighet?

– Jag ser stora fördelar i att leva med årstiderna, skogen och djuren, det är verkligen roligt.

Baksidan är att det är oerhört mycket jobb och att lönsamheten inte varit den bästa.

– Sen präglar vädret också en del, det är för torrt ena gången, för blött nästa, men då det gäller vädret är det bara att grina en skvätt och komma igen, skrattar Mikael och berättar att paret även gör något av en samhällsinsats genom att hjälpa en del ungdomar som främst sommartid får komma och jobba på gården.

– De har inte alltid det så lätt i tillvaron, nyttigt för dom och lärorikt och roligt för oss.

SKOG OCH JAKT I VARGTRÄSK

Åter till Vargträsk så köpte bröderna Mikael och Anders hemstället 1990.

När äldsta brodern Leif var ute efter något större så...

– Styckade vi av huset och åkermarken omkring och så köpte han det medan vi behöll skogen, säger Mikael som också har en stuga i byn sedan drygt 20 år tillbaka.

– Vi försöker vara där så mycket som möjligt men nu är det mest äldsta dottern och hennes man som är där för att jaga och fiska.

Jakt är även Mikael's största intresse:

– Det kom smygande i unga år där det började med fågeljakt, men sen kom jag mer och mer in på det här med älgjakt där jag numera är med både i Vargträsk och i Hössjö även om det inte blir så mycket, i Vargträsk är det numera också mest dottern och mågen som jagar.

Vad är tjusningen med jakt?

– Avkopplingen! Att få sätta sig ner ute i skogen där det är totalt tyst och lugnt är otroligt härligt, själva jaktmomentet och bytena är absolut inte det som lockar, menar Mikael Edlund som trots ett kustboende sedan lång tid tillbaka alltså har mycket av Vargträsk i sitt liv och leverne.

MIKAEL EDLUND, VARGTRÄSKPROFIL

Ålder: 53 år.
Familj: Hustrun Inger och döttrarna Emelie och Sandra.
Bor: I Hössjö ett par mil väster om Umeå.
Fritidsintressen: Jakt har alltid varit mitt största intresse.

